

Pohádky o skřítcích 1

Napsal uživatel Soňa Šímová
Neděle, 02 Leden 2011 22:23 -

Možná o tom ani nevíte, ale každý má doma nějakého skřítku. Třeba popletu Huberta, nepořádníčka Krišpína, strašidelného bubáčka nebo hodného Dobroslávků. My dospělí je nevidíme, ale dětem občas provedou nějakou nepříjemnost nebo naopak dobrý skutek. A jak takové skřítky děti rozpoznají? Jednoduše podle čepiček.

Dnes si budeme vyprávět nepořádném skřítkovi Krišpínovi a o tom, jak se napravil.

Krišpín žil v krabici od bot na Honzíkově skříni v pokojíčku. Jako každý nepořádný skřítek nosil hnědou čepičku a zelené záplatované gatě na kšandy. Obličej měl umouněný a z gatí mu čouhal podolek. Nejvíc ho bavilo dělat velký nepořádek. Vždycky když šel Honzík do školky, nebo spal, vysypal celou bednu hraček nebo vyházel plyšáky z poliček. Nejvíc ho ale bavilo řídit v Honzíkovo postýlce. Skákal na ní, zvalchoval ů peřinu a všechno z postýlky rozházel všude okolo.

Honzíkova maminka se pak hrozně zlobila. Honzík nevěděl, odkud se nepořádek bere a bylo mu to líto. Ať uklízel, jak chtěl, vždycky se někde něco objevilo a maminka ho hubovala. Dokonce jednou nedostal po obědě zákusek, protože maminka šlápla na kostičku od lega, které bylo rozsypané po celém pokojíčku. Honzík jí marně vysvětloval, že to neudělal. Na otázku „a kdo to tedy byl?“, totiž neměl odpověď. Krišpín měl velkou radost, že škodí a když maminka hubovala Honzíkovi, věděl, že odvedl dobrou práci.

Jednou dostal Honzík ošklivou chřipku a nešel do školky, Krišpín to ale nevěděl a jako každé dopoledne vylezl ze své skrýče a pustil se do rozhazování uklizených autíček. Netušil, že ho z postýlky pozoruje Honzík, kterému v tu chvíli všechno došlo. Když se Krišpín vysoukal na postel, lekl se. Honzík ho bleskurychle přiklopil krabicí a zavřel ji, pevně ji omotal provázkem a schoval do skříně. Marně Krišpín volal o pomoc a sliboval, že se polepší, Honzík ho ven nepustil...

Pohádky o skřítcích 1

Napsal uživatel Soňa Šimová
Neděle, 02 Leden 2011 22:23 -

A maminka se nestačila divit. Najednou bylo v pokojíčku pořádku uklizeno a tak Honzíka pořádku chválila. Jednou mu dokonce upekla velký dort za to, že už dva týdny nemusela hubovat na nepořádek v pokojíčku. Honzíkově ale bylo líto malého Krišpína. Jenže věděl, že když ho pustí, bude zase v pokojíčku nepořádek. Vzal tedy kousek dortu, pootevřel krabici s Krišpínem a dobrotu mu tam dal. Krišpín se olizoval až za ušima a Honzík mu slíbil, že ho pustí a bude mu každý týden dávat nějakou dobrotu, když mu slíbí, že už nebude dělat nepořádek.

A tak byl Krišpín zase na svobodě a z nepořádného skřítka se stal pořádný. Dokonce Honzíkově začal pomáhat i s úklidem, a každý týden za to dostal nějaký malý pamlssek. Měl z něho daleko větší radost než z dělání nepořádku. Ani maminka už nemusela hubovat a když nemuseli pořádku uklízet, vyrazili do Zoo, do cukrárny nebo na hřiště.